

GEORGE ENESCU
FESTIVAL

3 septembrie, ora 11.00

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

CONCERTE PENTRU FAMILII ȘI COPII

Teatrul Odeon, Sala Majestic

CAMERATA REGALĂ

ANDREI FEHER dirijor

CRISTINA BOHACIU SÂRBU prezentator

MIHAI BISERICANU narator

RALUCA OUATU, ANDREI LICAREȚ pian

Orchestra merge la Zoo

Ibert *Divertissement – Finale*

Saint-Saëns *Suita Carnavalul animalelor*

Introducere și marșul regal al leului / Găini și cocoși / Măgarii sălbatici: animale rapide / Broaște țestoase / Elefantul / Canguri / Acvariu / Personaje cu urechi lungi / Cucul în adâncul pădurii / Colivie / Pianiști / Fosile / Lebăda / Final

Prokofiev *Petrică și Lupul*

* În cadrul evenimentului va avea loc o lansare de carte a Editurii Grafoart. Din Colecția *Clasic e fantastic*. *Copilăria marilor muzicieni* vor fi lansate următoarele titluri: *Ceaikovski și povestea unui spărgător de nuci* (Cristina Sârbu și Ana Sârbu); *Copilăria lui Chopin* (Monica Ciută și Irina Sârbu); *Copilăria lui Ludwig van Beethoven* (Monica Ciută și Irina Sârbu); *Copilăria lui Richard Wagner sau despre vase fantomă, lebede, balauri și pitici* (Cristina Sârbu și Irina Sârbu).

Jacques Ibert (1890-1962): Divertissement (Finale)

O introducere a pianului, plină de disonanțe și de tensiune, sonorități ce nu pot fi ignorate și te fac să încrunți sprâncene a îngrijorare apoi, o veselă muzică de circ alungă norii și readuce zâmbetul pe buze! Așa începe ultima parte, *Finale*, cea de a șasea, a *Divertissementului* compus în 1929, de compozitorul francez Jacques Ibert. Partitura a fost gândită ca muzică de scenă la o comedie, *Pălăria florentină*, scrisă de celebrul autor francez Eugène Labiche (1815-1858) și prezentată în premieră, publicului din Paris, la 30 decembrie 1930. De ce ecouri de circ? Pentru că circul este una dintre formele de amuzament cele mai răspândite iar ce se petrece în arenă are un ritm alert însoțit de cascade de gaguri rostite/jucate de clowni cu nasuri roșii; pentru că, la circ, tristețea dispare, inima se umple de voieșie și poți fi fericit pentru o oră chiar dacă, la ieșire, te așteaptă aceeași viață cu luminile și umbrele ei. Când râzi, totul devine parcă mai ușor.

Camille Saint-Saëns (1835-1921): Suita Carnavalul animalelor

Cele mai cunoscute lucrări legate astăzi de numele lui Charles Camille Saint-Saëns sunt *Introducere și Rondo Capriccioso* (1863), Concertul nr. 2 pentru pian (1868), Concertul nr. 1 pentru violoncel (1872), *Dans macabru* (1874), opera *Samson și Dalila* (1877), Concertul nr. 3 pentru vioară (1880), Simfonia a III-a cu orgă (1886) și *Carnavalul animalelor* (1887).

Suita Carnavalul animalelor a fost scrisă ca un exercițiu de imaginație și umor. Partitura nu a fost niciodată gândită pentru copii! Considerând-o lipsită de valoare și oarecum, jenantă, pentru restul creației sale, prin copilăreasca desfășurare a poveștilor din spatele muzicii, compozitorul nu a acceptat ca lucrarea să fie prezentată publicului decât după moartea sa. Astăzi, *Carnavalul animalelor* este una dintre cele mai îndrăgite partituri, ascultată și aplaudată de cei mici dar și de cei mari. Deosebit de interesantă și de măiestrită este orchestrația lucrării. Prin sonoritățile unor instrumente bine alese, compozitorul conturează sonor imaginea animalului respectiv. De exemplu, în *Găini și cocoși* instrumentele folosite sunt corzile (fără violoncel și contrabas), cele două piane care încep prin a intona o temă rapidă, bazată pe sunetul onomatopeic al cocoșului, și clarinetul; în *Elefantul* sunt folosite doar contrabasul și pianul;

Program

pentru transparentul *Acvariu*, Saint-Saëns a ales două viori, viola, violoncelul, două pianе, flaut și un instrument numit glass harmonica, cu o sonoritate aparte, diafană, translucidă; în *Personaje cu urechi lungi*, cel mai scurt moment al suitei (sub un minut), doar viorile imită răgetul măgarului; pentru *Cucul în adâncul pădurii*, clarinetul a fost ales să imite semnalul păsării; în momentul *Colivie*, flautul se desfășoară în triluri sprintene și pasaje de virtuozitate iar în *Fosile*, xilofonul sugerează imaginea unor schelete, ale căror oase se ciocnesc. În ultima parte a lucrării sunt prezente toate instrumentele.

Prokofiev (1891-1953): *Petrică și Lupul op. 67*

Petrică și lupul (1936) este o poveste muzicală pentru copii. Un narator prezintă acțiunea pe care muzica o susține, pas cu pas.

Compozitorul rus Serghei Prokofiev a scris el însuși atât textul cât și muzica. Prima audiție a lucrării a avut loc la Moscova, pe scena Teatrului pentru copii, la 5 mai 1936.

Subiectul:

Micul Petrică trăiește undeva, la țară, împreună cu bunicul lui. Într-o zi, Petrică uită deschisă ușa grădinii. Rațele profită, ies din curte și se duc spre lac unde încep să înoate vesele. Pe drum, are loc o discuție destul de aprinsă cu o pasăre:

– Ce pasăre spui că ești, dacă nu știi să zbori?

– Ce pasăre spui că ești dacă nu știi să înoți!

Discuția este întreruptă de o pisică ce încearcă să prindă pasărea. Aceasta zboară însă sus, într-un copac, avertizată de Petrică de pericolul ce o pândește.

Bunicul este foarte supărat de cele întâmplate: pe porțița lăsată deschisă în grădină ar putea intra lupul și... Bunicul îi ia pe Petrică de mână și, amândoi se întorc în curtea casei. Bătrânul închide atent porțița, în urma lor.

A avut dreptate să se teamă: lupul apare amenințător. Pisica o zbughește și ea pe o creangă mai înaltă dar rața neajutorată este înghițită de animalul flămând. Petrică a privit totul din curtea casei, peste zidul grădinii. Hotărât, apucă o frânghie cu care se cațără în copacul în care se adăpostise pasărea. Îi cere acesteia să zboare jos, în jurul botului lupului, să-i distragă acestuia atenția în timp ce el, Petrică, făcând un laț din frânghie, îi prinde coada.

Se apropie un câțiva vânători care doresc să omoare lupul. Petrică îi oprește: nu, nu animalul nu va fi omorât ci va fi dus la grădina zoologică din apropiere. Toți sunt de acord și împreună cu lupul, bine legat, se pornește la drum. În timp ce micul grup se îndepărtează, măcăitul raței se aude din burta animalului care, pofticios și pe fugă, a înghițit-o pe nemestecate.

Compozitorul Serghei Prokofiev urmărește prin lucrarea *Petrică și lupul* să îi familiarizeze pe copii cu instrumentele muzicale ce alcătuiesc o orchestră simfonică mare: coarde (viori, viole, violoncele, contrabași), instrumente de suflat de alamă (trei corni, o trompetă și un trombon), instrumente de suflat din lemn (un flaut, un oboi, un clarinet și un fagot) și instrumente de percuție (doi timpani, un triunghiu, o tamburină, castaniete, o tobă mică și o tobă mare). Fiecărui personaj îi este destinat un instrument a cărui sonoritate îl însoțește mereu:

Viorile îl însoțesc pe micuțul Petrică

Flautul imită ciripitul păsării

Oboiul măcăie ca o rață

Clarinetul toarce ca o pisică

Fagotul mormăie ca bunicul

Cei trei corni anunță apropierea lupului

Trompeta anunță apropierea vânătorilor

Orchestra

Numele **Camerata Regală** nu este întâmplător, orchestra dobândind în anul 2009 înaltul Patronaj al Alteței Sale Regale Principele Radu al României.

La împlinirea a 5 ani de existență, Camerata Regală a fost decorată de către Casa Regală a României cu Medalia Regele Mihai I pentru loialitate și a primit din partea Forumului Cultural Român, Premiul Musica Viva.

Camerata Regală este o prezență din ce în ce mai des întâlnită pe scenele românești, unde desfășoară proiecte inedite. A fost invitată să

cânte în cadrul Festivalului Internațional George Enescu, edițiile 2011 și 2013, ultima apariție fiind alături de Pittsburgh Symphony Orchestra, în cadrul unui proiect de anvergură intitulat Side by Side. Este alături de Casa Regală a României la Ceremoniile prilejuite de Aniversarea Jubileului Alteței Sale Regale Principele Radu al României, de Investirea cu Titlul de Alteță Regală a Principelui Nicolae al României, Jubileului de 90 de ani al Regelui Mihai, Ceremonia Decorației Regale „Nihil Sine Deo”, Aniversarea a 25 de ani de la revenirea în țară a Alteței Sale Regale Principesa Margareta.

Camerata Regală a colaborat cu dirijori și soliști importanți din țară și de peste hotare.

Dirijor

Andrei Feher și-a câștigat deja o reputație pentru maturitatea și integritatea sa muzicală, pentru autoritatea sa naturală pe podium și pentru o abordare imaginativă și inteligentă a programării. La vârsta de 26 de ani, Feher a fost numit noul director muzical al Orchestrei Simfonice Kitchener-Waterloo în august 2018.

După ce a dobândit o experiență timpurie ca asistent al lui Fabien Gabel la Orchestra Simfonică din Quebec, la vârsta de 22 de ani Feher s-a alăturat Orchestrei din Paris ca dirijor asistent al directorului muzical al acesteia, Paavo Järvi. În această perioadă, a colaborat cu dirijori precum Zubin Mehta, Valery Gergiev, Christoph von Dohnányi, Thomas Hengelbrock și Jaap van Zweden, dar a și dirijat în mod regulat orchestra în cadrul popularelor concerte pentru publicul tânăr de la Filarmonica din Paris.

Pe lângă colaborarea sa cu Orchestra Simfonică Kitchener-Waterloo, printre cele mai importante evenimente recente și viitoare se numără concerte cu Orchestra Simfonică din Tokyo, Orchestra Simfonică din Montréal, Orchestra Simfonică RTVE Madrid, Orchestra de Cameră din Lausanne, Orchestra Simfonică din Quebec, Les Violons du Roy, Orchestra Filarmonică din Monte-Carlo, Orchestra Națională din l'Île de France, Orchestra Metropolitană din Montreal și Orchestra Națională Radio România.

Un susținător puternic al muzicii contemporane, Feher a interpretat recent lucrări de Eric Champagne, Pierre Mercure, George Dimitrov, Ciprian Pop și Abigail Richardson, precum și premiera mondială a operei pentru copii *Les Zoocrates* de Thierry Besancon cu Opera din Lausanne. În noiembrie 2015, Feher a dirijat premiera mondială *Soleil Noir* de Pierre Jodlowski cu Orchestre de Pau-Béarn, ceea ce a dus la o invitație imediată de a dirija lucrarea la Toulouse în noiembrie 2016.

Născut în România într-o familie de muzicieni, Feher și-a început educația muzicală ca violonist în orașul său natal Satu-Mare cu Nagy Margareta, înainte de a-și continua studiile la Montréal, când părinții săi s-au mutat în Canada. A studiat la Joseph-François-Perrault și la Conservatorul din Montreal cu Johanne Arel și Raffi Armenian.

Prezentatoare

Cristina Sârbu Bohaciu este muzicolog și critic muzical, jurnalist de presă vorbită și scrisă, autor de studii și cărți de specialitate și, de 14 ani, conduce proiectului Clasic e fantastic, educație prin și pentru muzică, realizat, în parteneriat, cu Filarmonica George Enescu și Teatrul Odeon și dedicat tinerilor, în general și copiilor, în special.

Narator

În peste 35 de ani de apariții scenice, **Mihai Bisericanu** a colaborat cu majoritatea teatrelor din țară, cât și cu filarmonici sau opere, ca actor al Teatrului de Comedie, apoi al Teatrului Bulandra unde activează și în prezent.

A fost invitat de televiziuni în emisiuni pentru copii, de divertisment, teatru TV, relevând astfel calități de actor interpret, mim, step, cântăreț. Cântând la mai multe instrumente, dar și cu vocea, oportunitățile oferite au fost diverse. A participat în musicaluri, spectacole de operă, operetă, cât și în numeroase festivaluri interne sau internaționale; totodată, a fost invitat și în diferite jurii naționale și internaționale.

A jucat în filme încă din primii ani ai facultății de teatru, atât filme românești, cât și internaționale, vorbind câteva limbi de largă circulație: de exemplu ultimul film al regretatului Ion Popescu-Gopo (*Maria și Mirabela în Tranzistoria* – rol Scăpărici), dar și în filme alături de Malcolm McDowell, Michael Paré sau Jean-Claude van Damme.

Cu deosebite abilități vocale, a dublat nenumărate filme în limba română, amintind personaje precum Măgărușul (Donkey) din *Shrek*, Timon din *Timon și Pumba* sau Regele Leu, Mushu din *Mulan* sau Paddington din serialul cu același nume, continuând apoi ca regizor de dublaj sau regizor muzical. Vocea sa face parte din Fonoteca de Aur de la Radio România, înregistrând de-a lungul anilor numeroase piese de teatru radiofonic sau emisiuni de divertisment.

Activitatea componistică cuprinde muzică de teatru, film, dar și piese muzicale originale care au fost prezentate la diverse televiziuni sau pot fi găsite pe YouTube.

A predat tehnica de cânt și de vorbire scenică în cadrul Facultății de Teatru UNATC, ține cursuri de măiestrie și workshopuri, cum ar fi cel din Festivalul de Arte Dan Iordăchescu. A regizat diverse spectacole, a jucat în spectacole cu specific muzical sau teatral și spectacole pentru copii.

Solistă

Conferențiar Univ. Dr. al Universității Naționale de Muzică din București, **Raluca Ouatu** s-a născut la Piatra Neamț în septembrie 1982. A început studiul pianului cu prof. Mihaela Spiridon și Mircea Dan Raducanu la Liceul de Artă din orașul natal și a continuat la București cu prof. Magda Stănescu, Marcela Nistor (Liceul „Dinu Lipatti”) Ioana Minei, Ana Pitiș. A absolvit cursurile de licență, masterat și doctorat în cadrul Universității Naționale de Muzică din București cu Prof. Univ. Dr. Dana Borșan și Prof Univ. Dr. Șerban Dimitrie Soreanu. Raluca Ouatu a beneficiat de burse de studiu în Germania, Polonia, Lituania și Italia. Începând din anul 2009 este Director Artistic al Orchestrei Camerata Regală.

Personalitatea și talentul său deosebit manifestat pentru domeniul muzicii de cameră și al acompaniamentului au propulsat-o către o

carieră deosebită în aceste domenii. De-a lungul timpului, a obținut: Premiul The Best Accompanist - Concursul Virginia Zeani Grand Prix, Premiul pentru acompaniament Bianca - Concursul Național Ionel Perlea, Premiul pentru cel mai bun pianist acompaniator Victoria Ștefănescu, Diplomă de Maestru Acompaniator - Concursul Internațional Haricleea Darclee. A fost acompaniator oficial la: Concursul Internațional George Enescu, Concursul Internațional JM Events Romania, Concursurile și Cursurile Internaționale de Dirijat Orchestră *Micul Paris* – București și International Conducting Jeunesses Musicales Competition Romania.

A susținut masterclass-uri pentru personalități ca Rony Rogoff, Michael Martin Kofler, Hedwig Swimberghe, Rockwell Blake, Liora Maurer, Marcin Habela, Lucas Meachem, Sharon Mohar, Teodor Tîrlea, Silvia Marcovici.

A colaborat cu Orchestra și Corul Filarmonicii de Stat George Enescu București, cu Orchestra Națională Radio, Orchestra de Cameră Radio, Orchestrele de Tineret Camerata Regală și Orchestra Română de Tineret, Orchestra Filarmonicii din Israel, dirijată de Zubin Mehta, Orchestra Filarmonică Sankt Petersburg, Corul Național de Cameră Madrigal, Bucharest Brass Ensemble și este o prezență încântătoare în ansambluri camerale de renume.

Solist

Recunoscut ca un „muzician care se aventurează până la esența muzicii” (România Literară) și unul a cărui „bogată maturitate și profunzime artistică depășesc capacitatea” (L'Unione Sarda), **Andrei Licareț** este unul dintre cei mai sensibili pianiști ai generației sale, admirat pentru inteligența muzicală și viziunea artistică.

Născut la București, Andrei Licareț și-a început studiile de pian cu tatăl său. A urmat cursurile în cadrul Liceului de Muzică „George Enescu”, unde a studiat cu Gabriela Enăchescu. De când și-a făcut debutul cu orchestra, la vârsta de 11 ani, Andrei a susținut concerte în orașe din Europa și Statele Unite și a cântat în săli importante precum Carnegie Hall, Merkin Hall, Salle Flagey, Kings Place, Sala de Muzică de Cameră a Filarmonicii din Moscova, Eynav Cultural Center Tel Aviv și Fondation Juan March Madrid. A fost invitat să concerteze ca solist cu cele mai importante orchestre românești, precum și ansambluri din Lübeck, Würzburg, Cagliari, Mexico City. A colaborat cu dirijori de renume precum Cristian Măcelaru, Cristian Mandeal, Leo Hussain, Justus Franz, Arnold Ostman.

În cadrul Festivalului George Enescu a cântat sub bagheta maestrului Vladimir Jurowski, interpretând *Les Noces* de Igor Stravinski.

Andrei a înregistrat muzică pentru Radio și Televiziunea Națională Română și a câștigat premiul I la concursurile Jeunesses Musicales și Bucharest Yamaha, premiul Lory Wallfish și premii la Concursul Tel-Hai din Israel și la Concursul de Concerte Shreveport.

Andrei Licareț a participat la prestigiosul program Steans Institute pentru tineri muzicieni de la Ravinia Festival și a primit îndrumare muzicală de la Richard Goode, Dmitri Bashkurov și Dominique Merlet. A studiat cu profesori renumiți precum Viniciu Moroianu, Dana Borșan și Dan Dediu (cu care a studiat și compoziția) la Conservatorul de Muzică din București, cu Jacques Rouvier la Conservatorul din Paris și la Universităt der Kunste Berlin, precum și cu legendarul muzician Leon Fleisher la Conservatorul Peabody.

